

Извинението

Колкото и да не им харесва на родителите да го признаят, понякога преценката им не е перфектна и се случва се отърве без наказание не това дете, което е трябвало или друго бива обвинено за белята. За повечето родители е трудно да седнат и да кажат на 6-годишното си дете, че съжаляват и са сбъркали, но точно това децата биха оценили най-високо. Приемайте грешките си и се извинявайте на детето си – не само е по-вероятно то да ви прости, ако му покажете съжалението си, но също така ще запомни за в бъдеще този знак за уважение, който сте му оказали и е по-вероятно да прави същото, когато то самото трябва да се извини. Трябва да се извинявате дори на тинейджърите, които са на етапа да смятат собствените си вярвания за единствено правилните, макар това да ви кара да се усещате дълбоко сразени. Най-често подрастващият ще се ухили с онази широка самодоволна усмивка на лицето, когато се извинявате и може да се обзаложите, че първото нещо, което му минава през ум, е “Нали ти казах”. Но след този първоначален изблик на превъзходство, те ще ви уважават още повече заради извинението – заради уважението, което сте им засвидетелствали, както и за способността ви да се отнасяте към тях като към млад възрастен и да признаете, че сте просто човек и вие също можете да правите грешки.